

2-תנ"ך IN קריאת התורה

The manner in which קריאת התורה is portrayed at the time of עזרא הסופר demonstrates that the procedure by which קריאת התורה was performed and the purpose for which it was performed changed beginning with that era:

נחמיה פרק ח-א) ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את ספר תורת משה אשר צוה ה' את ישראל: (ב) ויביא עזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי: (ג) ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים מן האור עד מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבינים ואזני כל העם אל ספר התורה: (ד) ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשברנה זכריה משלם: (ה) ויפתח עזרא הספר לעיני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדו כל העם: (ו) ויברך עזרא את ה' הא-להים הגדול ויענו כל העם אמן אמן במעל ידיהם ויקדו וישתחו לה' אפים ארצה: (ז) וישוע ובני ושרביה ימין עקוב שבתי הודיה מעשיה קליטא עזריה יוזבד חנן פלאיה והלויים מבינים את העם לתורה והעם על עמדם: (ח) ויקראו בספר בתורת הא-להים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא . . . (יג) וביום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלויים אל עזרא הספר ולהשכיל אל דברי התורה: (יד) וימצאו כתוב בתורה אשר צוה ה' ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות בחג בחדש השביעי: (טו) ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדם ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב: (טז) ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על גגו ובחצרותיהם ובחצרות בית הא-להים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים: (יז) ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד: (יח) ויקרא בספר תורת הא-להים יום ביום מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט. פרק ט-א) וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם: (ב) ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאתיהם ועונות אבותיהם: (ג) ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורת ה' א-להים רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחויים לה א-להיהם: (ד) ויקם על מעלה הלויים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני ושרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל ה' א-להיהם.

The following procedures depicted above are still part of קריאת התורה today:

1. Ezra stood on a wooden platform;
2. He was flanked on his left side and right side;
3. He made a ברכה before reading;
4. Ezra performed הגבהה;
5. The תורה; ארבע מינים and סכות מצוות were read from the

6. They read from the תורה each day of סוכות and on עזרת; שמיני
7. תפלה and with וידוי was combined with קריאת התורה.

The first פסוק in the above excerpt is the key to understanding the change that took place in קריאת התורה in the era of עזרא:

ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את ספר תורת משה אשר צוה ה' את ישראל:

In the previous sources that we studied, it was the King who initiated קריאת התורה. In this פסוק, "העם כאיש אחד" initiated קריאת התורה. These circumstance are so unusual that it prompted Rabbi Meshulam Rath in his שו"ת קול מבשר to ask the following:

שו"ת קול מבשר חלק ב סימן כח' (כג) – ושם כתוב כך ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעזרא הסופר להביא את ספר תורת משה ויביא עזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים וכו' ויעמוד עזרא הסופר על מגדל עץ אשר עשו לדבר (והוא כמו דאי' במשנתינו בימה של עץ היו מתקנין לו) וכו', ולכאורה אין מובן ופירוש כלל למה שנא' שנאספו העם ויאמרו לעזרא להביא את תורת משה ויביא עזרא הכהן את התורה לפני הקהל; וכי שמש או חזן הכנסת חלילה היה עזרא שנשתמשו בו הקהל להביא להם התורה? ומה משמיענו הכתוב בזה? ולכך יש לומר דהיה צריך להביא הספר מקדש הקדשים כפירש"י הנ"ל ולכך אמרו דוקא לעזרא הכהן שהיה כהן גדול (כמ"ש בהקדמת הרמב"ם ובמדרש שה"ש) שהוא יכנס לקדש הקדשים ויביא את ספר תורת משה, דייקא שכתב משה כנ"ל.

The people were not satisfied in hearing the words of the תורה from just any ספר תורה. They wanted to hear the words read from the ספר תורה that משה רבינו wrote. From this incident we can conclude that the primary purpose of קריאת התורה since the destruction of the בית המקדש is not לימוד תורה; rather it represents our connection with the ספר תורה that משה רבינו wrote. The seventy years of גלות caused a break. Rebuilding the בית המקדש did not bridge that gap. The people bridged that gap by connecting with משה רבינו through the ספר תורה that משה רבינו wrote. All ספרי תורה written since then connect us to הר סיני because each one is a copy of the ספר תורה that משה רבינו wrote. Prior to the destruction of the first בית המקדש, they had additional means by which to connect to הר סיני; the שברי לוחות and לוחות. They could not do so after because the ארון together with the two sets of לוחות were גנוז; hidden:

תלמוד בבלי מסכת יומא דף כא עמוד ב – אלו חמשה דברים שהיו בין מקדש ראשון למקדש שני, ואלו הן: ארון וכפורת וכרובים, אש, ושכינה, ורוח הקודש, ואורים ותומים.

As we analyze the various aspects of קריאת התורה, the connection with הר סיני will become much clearer.

TRANSLATION OF SOURCES

- (א)–1. And all the people gathered as one man in the open place before the Water Gate; and told Ezra the Scribe to bring the book of the Torah of Moses, which the Lord had commanded to Israel.
2. And Ezra the Priest brought the Torah before the congregation both of men and women, and all who could hear with understanding, on the first day of the seventh month.
3. And he read from it in front of the open space before the Water Gate, from early morning until noon, before the men and the women, and those who could understand; and the ears of all the people were attentive to the book of the Torah.
4. And Ezra the Scribe stood upon a platform of wood, which they had made for the purpose; and beside him stood Mattithiah, and Shema, and Anaiah, and Uriah, and Hilkiah, and Maaseiah, on his right hand; and on his left hand, Pedaiah, and Mishael, and Malchiah, and Hashum, and Hashbadana, Zechariah, and Meshullam.
5. And Ezra opened the book in the sight of all the people; for he was above all the people; and when he opened it, all the people stood up;
6. And Ezra blessed the Lord, the great God. And all the people answered, Amen, Amen, lifting up their hands; and they bowed their heads, and worshipped the Lord with their faces to the ground.
7. Also Jeshua, and Bani, and Sherebiah, Jamin, Akkub, Shabbethai, Hodijah, Maaseiah, Kelita, Azariah, Jozabad, Hanan, Pelaiah, and the Levites, helped the people to understand the Torah; while the people stood in their places.
8. So they read in the book in the Torah of God clearly, and gave the interpretation, so that they understood the reading.
13. And on the second day the chiefs of fathers' houses of all the people, the priests, and the Levites, came together to Ezra the scribe, to study the words of the Torah.
14. And they found written in the Torah, which the Lord had commanded by the hand of Moses, that the people of Israel should live in booths during the feast of the seventh month;
15. And that they should proclaim and publish in all their cities, and in Jerusalem, saying, Go out to the mountain, and fetch olive branches, and branches of wild olive, and myrtle branches, and palm branches, and branches of thick trees, to make booths, as it is written.
16. So the people went out, and brought them, and made themselves booths, every one upon the roof of his house, and in their courts, and in the courts of the house of God, and in the open space of the Water Gate, and in the open space of the Gate of Ephraim.
17. And all the congregation of those who had returned from captivity made booths, and dwelt in the booths; for since the days of Joshua, son of Nun, to that day the people of Israel had not done so. And there was a very great rejoicing.
18. And he read in the book of the Torah of God, day by day, from the first day to the last day, and they celebrated the feast seven days; and on the eighth day was a solemn assembly,

according to the ordinance.

1. And in the twenty fourth day of this month the people of Israel were assembled with fasting, and with sackclothes, and earth upon them.
2. And the seed of Israel separated themselves from all foreigners, and stood and confessed their sins, and the iniquities of their fathers.
3. And they stood up in their place, and read in the book of the Torah of the Lord their God one fourth part of the day; and for another fourth they made confession, and prostrated themselves to the Lord their God.
4. Then stood up upon the stairs of the Levites, Jeshua, and Bani, Kadmiel, Shebaniah, Bunni, Sherebiah, Bani, and Kenani, and shouted with a loud voice to the Lord their God.

(כג) -שׁוֹת קוֹל מִבְּשֵׁר חֶלֶק בְּ סִימָן כַּח' (כג) -There it is written thus: And all the people gathered as one man in the open place before the Water Gate; and told Ezra the Scribe to bring the book of the Torah of Moses, which the Lord had commanded to Israel. And Ezra the Priest brought the Torah before the congregation both of men and women, and all who could hear with understanding, on the first day of the seventh month. And he read from it in front of the open space before the Water Gate, etc. And Ezra the Scribe stood upon a platform of wood, which they had made for the purpose. At a minimum it is hard to understand and to explain why it is written: all the people gathered as one man in the open place before the Water Gate; and told Ezra the Scribe to bring the book of the Torah of Moses, which the Lord had commanded to Israel. And Ezra the Priest brought the Torah; was Ezra a helper or synagogue administrator that the congregation employed to bring them the Torah? What do the verses mean to teach us? We must conclude that Ezra was needed in order to enter the Holy of Holies as Rashi explained. That is why the people specifically asked Ezra the Kohain, who was also the Kohain Ha'Gadol, to enter into the Holy of Holies and bring the Torah that Moshe wrote, specifically the one that Moshe wrote, it appears to me.

SUPPLEMENT

ספר שכתב משה

The term: **ספר שכתב משה** appears in additional contexts:

רש"י מסכת בבא בתרא דף יד עמוד ב-ספר עזרה - ספר שכתב משה ובו קורין בעזרה
פרשת המלך בהקהל וכהן גדול ביום הכיפורים.

The following is a description of the **קריאת התורה** that took place on **יום כיפור**:

משנה מסכת יומא פרק ז' משנה א'-בא לו כהן גדול לקרות אם רצה לקרות בבגדי בויץ
קורא ואם לא קורא באצטלית לבן משלו חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת
וראש הכנסת נותנו לסגן והסגן נותנו לכהן גדול וכהן גדול עומד ומקבל וקורא עומד וקורא
אחרי מות ואך בעשור וגולל ספר תורה ומניחו בחיקו ואומר יותר ממה שקראתי לפניכם
כתוב כאן ובעשור שבחומש הפקודים קורא על פה ומברך עליה שמנה ברכות על התורה
ועל העבודה ועל ההודאה ועל מחילת העון ועל המקדש בפני עצמו ועל ישראל בפני עצמן
(ועל ירושלים בפני עצמה) ועל הכהנים בפני עצמן ועל שאר התפלה:

רש"י is of the opinion that the **ספר שכתב משה** was not lost after the destruction of the
first **בית המקדש**. His position appears to be in conflict with the following **גמרא** which
posits that the **ספר תורה שכתב משה** was kept in the **ארון** (which became hidden after
the destruction of the first **בית המקדש**):

תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף יד עמוד א-מיתבי: ארון שעשה משה, אמתים וחצי
ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו, באמה בת ששה טפחים; והלוחות, ארכן ששה
ורחבן ששה ועביין שלשה, מונחות כנגד ארכו של ארון; כמה לוחות אוכלות בארון? שנים
עשר טפחים, נשתיירו שם שלשה טפחים, צא מהן טפה, חציו לכותל זה וחציו לכותל זה -
נשתיירו שם שני טפחים שבהן ספר תורה מונח, שנאמר: (מלכים א' ח') אין בארון רק שני
לוחות האבנים אשר הניח שם משה [וגו']; מאי אין בארון רק? מיעוט אחר מיעוט, ואין מיעוט
אחר מיעוט אלא לרבות ספר תורה שמונח בארון; פירנסת ארון לארכו, צא ופרנס ארון
לרחבו: כמה לוחות אוכלות בארון? ששה טפחים, נשתיירו שם שלשה טפחים, צא מהן
טפה, חציו לכותל זה וחציו לכותל זה - נשתיירו שם שני טפחים, שלא יהא ספר תורה נכנס
ויוצא כשהוא דחוק, דברי ר"מ. ר' יהודה אומר: באמה בת חמשה טפחים; והלוחות, ארכן
ששה ורחבן ששה ועביין שלשה, מונחות באורכו של ארון; כמה לוחות אוכלות בארון?
שנים עשר טפחים, נשתייר שם חצי טפה, אצבע לכותל זה ואצבע לכותל זה; פירנסת ארון
לארכו, צא ופרנס ארון לרחבו: כמה לוחות אונדות בארון? ששה טפחים, נשתייר שם טפה

ומחצה, צא מהן חצי טפה, אצבע ומחצה לכותל זה ואצבע ומחצה לכותל זה – נשתייר שם טפה שבו עמודין עומדין, שנאמר: (שיר השירים ג') אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון, עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן וגו'; וארגזו ששיגרו בו פלשתים דורון לא-להי ישראל מונח מצדו, שנאמר: (שמואל א' ו') ואת כלי הזהב אשר השבותם לו אשם תשימו בארגז מצדו ושלתם אותו והלך; ועליו ספר תורה מונח, שנאמר: (דברים ל"א) לקוח את ספר התורה הזה ושמתם אותו מצד ארון ברית ה', מצד הוא מונח ולא בתוכו, ומה אני מקיים אין בארון רק? לרבות (דף יד עמוד ב) שברי לוחות שמונחים בארון; ואי ס"ד ס"ת הקיפו ו' טפחים, מכדי כל שיש בהקיפו שלשה טפחים יש בו רוחב טפה, וכיון דלאמצעיתו נגלל, נפיש ליה מתרי טפחא רווחא דביני ביני, בתרי פושכי היכי יתיב? אמר רב אחא בר יעקב: ספר עזרה לתחלתו הוא נגלל. ואכתי תרי בתרי היכי יתיב? אמר רב אשי: דכריך ביה פורתא וכרכיה לעיל. ור' יהודה, מקמי דליתי ארגז, ספר תורה היכי הוה יתיב? דפא הוה נפיק מיניה ויתיב עילוה ספר תורה. ור"מ האי מצד ארון מאי עביד ליה? ההוא מיבעי ליה, דמתנה ליה מצד ולא מתנה ביני לוחי, ולעולם בגויה מן הצד. ור"מ, עמודי היכא הוו קיימי? מבראי. ור"מ, שברי לוחות דמונחין בארון מנ"ל? נפקא ליה מדרב הונא; דאמר רב הונא, מאי דכתיב: +שמואל ב' ו'+ אשר נקרא שם שם ה' צבאות יושב הכרובים עליו? מלמד, שלוחות ושברי לוחות מונחים בארון. ואידך? ההוא מבעי ליה לכדרבי יוחנן, דא"ר יוחנן א"ר שמעון בן יוחאי: מלמד, שהשם וכל כינויו מונחין בארון. ואידך נמי מיבעי ליה להכי! אין הכי נמי. אלא שברי לוחות דמונחין בארון מנא ליה? נפקא ליה מדרבני רב יוסף, דתני רב יוסף: +דברים י'+ אשר שברת ושמתם – מלמד, שהלוחות ושברי לוחות מונחין בארון. ואידך? ההוא מיבעי ליה לכדריש לקיש, דאמר ר"ל: אשר שברת – אמר לו הקב"ה למשה: יישר כחך ששברת.

TRANSLATION: An objection was brought [against the statement regarding the size of a scroll from the following]: The ark which Moses made was two cubits and a half in length, a cubit and a half in breadth, and a cubit and a half in height, the cubit being six handbreadths. The tablets were six handbreadths in length, six in breadth and three in thickness. They were placed lengthwise in the ark. Now how much of the length of the ark was taken up by the tablets? Twelve handbreadths. Three therefore were left. Take away one handbreadth, a half for each side of the ark, and there were left two handbreadths, and in these the scroll of the Law was deposited. [That a scroll was in the ark we know because] it says, There was nothing in the ark save the two tables of stone which Moses put there. Now in the words 'nothing' and 'save' we have a limitation following a limitation, and the purpose of a limitation following a limitation is to intimate the presence of something which is not mentioned, in this case the scroll of the Law which was deposited in the ark. You have accounted for the length of the ark, now account for its breadth. How much of the [breadth of the] ark do the tables take up? Six handbreadths. Three therefore are left. Take away one, half for [the thickness of] each side, and two are left, so as to allow the scroll to be put in and taken out without squeezing. This is the opinion of R. Meir. R. Judah

says that the cubit of the ark had only five handbreadths . The tables were six handbreadths in length, six in breadth and three in thickness, and were deposited lengthwise in the ark. How much did they take up of the ark? Twelve handbreadths. There was thus left half a handbreadth, a finger's breadth¹⁵ for each side. You have accounted for the length of the ark, now go and account for its breadth. How much of the [breadth of the] ark was taken up by the tablets? Six handbreadths. There were thus left a handbreadth and a half. Take away from them half a handbreadth, a finger's breadth for each side, and there will be left a handbreadth. Here were deposited the columns mentioned in the verse, King Solomon made himself a palanquin of the wood of Lebanon, he made the pillars thereof of silver, the bottom there of of gold, the seat of purple, etc. At the side of the ark was placed the coffer in which the Philistines sent a present to the God of Israel, as it says, And put the jewels of gold which ye return him for a guilt offering in a coffer by the side thereof, and send it away that it may go, and on this was placed the scroll of the Law, as it says, Take this book of the law, and put it by the side of the ark of the covenant of the Lord; It was placed by the side of the ark and not in it. What then do I make of the words, There was nought in the ark save? This intimates that the fragments of the tables were [also] deposited in the ark. Now if we assume that the circumference of the scroll was six handbreadths, — let us see: a circumference of three handbreadths means a width of one. Since then the scroll closed in the middle, the space between the two cylinders must have been over and above the two handbreadths. How did this get in to the two handbreadths? The scroll read in the Temple Court was rolled round one cylinder. Even so, how could two handbreadths get into exactly two? R. Ashi replied: The scroll was rolled together up to a certain point and placed in the ark, and then the remainder was rolled up on top.

If we accept R. Judah's theory, where was the scroll placed before the coffer came? A ledge projected from the ark, and on this the scroll was placed. What does R. Meir make of the words, At the side of the ark? This is to indicate that the scroll is to be placed at the side of the tables and not between them; but even so, it was in the ark, only at the side.

According to R. Meir, where were the [silver] sticks placed? Outside. And whence does R. Meir learn that the fragments of the [first] tables were deposited in the ark? From the same source as R. Huna, who said: What is the meaning of the verse, Which is called by the Name, even the name of the Lord of Hosts that sits upon the Cherubim? [The repetition of the word 'name'] teaches that the tables and the fragments of the tables were deposited in the ark. And, what does R. Judah make of these words? He requires them for the lesson enunciated by R. Johanan, who 'said in the name of R. Simeon b. Yohai: This teaches us that the Name [of four letters] and all the subsidiary names [of God] were deposited in the ark. And does not R. Meir also require the verse for this lesson? Certainly he does. Whence then does he learn that the fragments of the first tables were deposited in the ark? He learns it from the exposition reported [also] by R. Joseph. For R. Joseph learned: Which thou brakest and thou shalt put them: [the juxtaposition of these words] teaches us that both the tablets and the fragments of the tablets were deposited in the ark.

And what does R. Judah make of this verse? He requires it for the lesson enunciated by Resh Lakish, who said: Which you broke: G-d said to Moses, You have done well to break.

How do we reconcile רש"י's opinion with the above גמרא?

שו"ת קול מבשר חלק ב סימן כח ד"ה אמנם תמוה-וי"ל כמ"ד בירושלמי סוטה פ"ט ה"ג דשני ארונות היו ללוחות ולס"ת וכן בירושלמי שקלים פ"ו ה"א, ולמ"ד על הארגו הי' ס"ת מונח נוכל ג"כ לומר דרק הארגו נגנז ולא הס"ת שעליו, וגם הרמב"ם פ"ד מה' כהמ"ק לא חשיב לס"ת וגם לארגו לא חשיב דנראה דלא ס"ל כר"י דעל ארגו הי' ס"ת מונח רק בארון דאל"כ הי' חושב גם הארגו לכלול הס"ת שעליו שנגנז וזה אבידה גדולה וראוי ליחשב וגם בירו' שקלים וסוטה הנ"ל לא חשיב לס"ת, וכ"כ בהקדמה לפירוש המשניות דבארון הניח משה הספר הי"ג מלבד של י"ב שבטים והוא ממ"ר פ' וילך, ולפ"ז תמוה ג"כ היכן כל הי"ב ספרים שכ' משה וכי כולם נגנזו ואולי באמת לזה כיון רש"י מו"ק הנ"ל וב"ב שם /דף י"ד/ דגם בבית שני היו קורין פ' הקהל וכ"ג ביוה"כ ומגיהין כל הספרים מאיזה ספר שכתב משה מאותן הי"ב. וקצת סמך נראה לי דהי' ס"ת בקה"ק בבית שני מגיטין ג"ו בטיטוס הרשע שנכנס בחרב שלופה לבית קדשי הקדשים והציע הספר תורה וגידר הפרוכת ובעל זונה וכו' משמע דבקה"ק הי' הס"ת כמו הפרוכת ועי' בתענית כ"ו בו שרף אפוסטמוס התורה והעמיד צלם בהיכל אפשר דגם התורה היא התורה שבהיכל והעמיד צלם במקומה ועי' ירושלמי שם ועיין פ"ק דמגילה ג' ספרים מצאו בעזרה ספר זאטוטי וכו' אפשר דהי' מי"ג ספרי משה. ועכ"פ אפשר דבבית הכנסת בעזרה הי' הס"ת שהונח בתחלה בארון או ס"ת אחר שכתב משה ולפיכך נקרא ספר עזרה שהיו מונח בבית הכנסת של עזרה כמו שפירש"י ביומא ס"ח במשנה כנ"ל והיו קורין בו פ' המלך בהקהל וכהן גדול ביו"כ גם בבית שני.